

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני כב' השופטת יעל פרדלסקי
 רשות המיסים, היחידה המשפטית אזור מרכז ותיקים מיוחדים
 מאשימה

נגד
נאשמים

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

כבוד השופטת פרוקצ'יה את ההלכה לענין סעיף 74 לחסד"פ וכתבה: "...יש לנקוט פירוש מרחיב למושג 'חומר חקירה'. כל חומר הקשור באופן ישיר או עקיף לאישום, ונוגע ליריעה הנפרשת במהלך האישום הפלילי, הינו 'חומר חקירה' כמשמעותו בחוק: בבואנו לקבוע מהו 'חומר חקירה', עלינו להיות מודרכים על-ידי כללי השכל הישר ועל-ידי המגמה לאפשר לסניגוריה הזדמנות הוגנת להכין את הגנתה (פרשת מסרוויה, שם). 'חומר חקירה' הוא חומר המצוי בגרעין הקשה של תשתית ראיות התביעה, עליו מבקשת התביעה לבסס את האישום... מאפיינים העיקריים לסיווג חומר כ'חומר חקירה' כמשמעותו בסעיף 74 לחוק, הם שלושה: ראשית - חומר רלבנטי לאישום; הרלבנטיות מתפרשת בהרחבה; שנית - המושג 'חומר חקירה' מתפרש גם על ראיות השייכות לפריפריה של... שלישית - אין לכלול בגדר 'חומר החקירה' ראיות שהרלבנטיות שלהן לאישום הפלילי אינה קיימת, או שהיא רחוקה או שולית בלבד...".

עוד נקבע בפסיקה, כי ניירות עבודה, סיכומי חקירה, סיכומי עיבוד וניתוח של חומר גלם ראיתי, דוחות וסיכומים שנועדו להוות חומר עזר לגיבוש עמדת המאשימה הינם תרשומות פנימיות של רשויות החקירה והתביעה, ולא יהוו ככלל חומר חקירה. כשהרציונל מאחורי ההלכה הינו האינטרס לאפשר לגופים השונים - רשויות החקירה והתביעה, לקיים הליך בו יוכלו להעלות את דעותיהם השונות באופן חופשי ללא חשש שמא הנאשם יעשה בהם שימוש. יפים לענין זה דברי כבוד השופטת חיות בבש"פ 10787/06 **מוסא אבו שחאדה ואח' נ' מדינת ישראל**, תק-על 2007(1), 380: "משמעותו של חריג זה היא כי אין לסווג כחומר חקירה מסמכים פנימיים כגון תיעוד של דיונים והתכתבויות בין המשטרה לפרקליטות בנוגע לחקירה; סיכומים וסיכומי ביניים על מהלך החקירה; התרשומות מחומר הראיות, עיבודו, ניתוחו וכדומה... החשש הוא כי חשיפת חומר כזה תיפגע מעל המידה הדרושה בסדרי עבודתן של הרשויות הממונות על אכיפת החוק וביכולתן לערוך במהלך עבודתן תרשומות אשר תשרתנה את החקירה ואת ההליך הפלילי המתהווה. בהקשר זה הבחינה הפסיקה בין 'חומרי הגלם' הנאספים על ידי פעולות חקירה שונות כגון עדויות, ראיות חפציות, מזכרים בענין פעולות חקירה - המהווים חומר חקירה - ובין עיבוד וריכוז של חומר כזה או התכתבויות פנימיות - שאינם מהווים חומר חקירה. כך נפסק כי התכתבויות פנימיות בהן מנחה הפרקליטות את המשטרה כיצד להמשיך לפעול וכן הנחיות מאת גורם אחד במשטרה למשנהו או סיכום והמלצות המצורפות לתיק שמעבירה המשטרה לפרקליטות, כל אלה אינם 'הדבר עצמו' [חומר חקירה] אלא עיבודו... לעומת זאת, מידע בדבר פעולות החקירה שבוצעו, מהווה חומר חקירה שלנאשם זכות לעיין בו. עוד נפסק כי מקום שבו בוצעו פעולות חקירה שלא תועדו, על המשטרה לשחזרן ככל הניתן ולהעביר לידי הנאשם את המידע ביחס אליהן...".

בש"פ 6507/09 **משה קצב נ' מ"י**, ניתן ביום 31/8/09, נאמר ע"י כבוד השופטת ארבל: "שיטת המשפט שלנו אינה רואה בזכות העיון של הנאשם בחומר החקירה כזכות מוחלטת, ומכירה בחריגים לה. אחד החריגים לזכות העיון שהוכרו בפסיקה - בנוסף לאלה שנזכרו לעיל - נוגע לתרשומות פנימיות בתיק המשטרה והפרקליטות. תרשומות אלה לא תיחשבנה ל"חומר חקירה" כל עוד אינן מכילות מידע מהותי בנוגע לאישום. בבסיסו של חריג זה ניצב האינטרס הציבורי במתן האפשרות לעובדי ציבור להביע דעתם בחופשיות וללא מורא במהלך עבודתם, מבלי שיחששו שהדברים ימצאו דרכם לגורמים חיצוניים למערכת. התבטאותם החופשית של עובדי הציבור יש בה, כך על-פי תפישה זו, כדי לאפשר להם להביא לידי ביטוי את ניסיונם ועמדתם המקצועית ובכך להבטיח קבלתה של החלטה מקצועית, נכונה ומבוססת.

דומה כי מובן הוא שככלל תהיה לתרשומת הפנימית רלוונטיות לאישום. העובדה שאין רואים בחומר זה חלק מחומר החקירה למעט באותם מקרים בהם מכילה התרשומת מידע מהותי לאישום, אך מצביעה על המשקל והחשיבות המיוחדים להבטחת תפקודה התקין של התביעה. יחד עם זאת, הבטחת חירותם של עובדי רשויות החקירה והתביעה להתבטא בחופשיות בעניינים הקשורים בעבודתם מלווה באחריות כבדה. דווקא משום הוצאתן של תרשומות פנימיות

מתחומו של "חומר חקירה", וכך גם אל מחוץ לטווח ראייתו של הנאשם, נדרשת התביעה לזהירות כפולה ומכופלת בסווגה מסמך כמסמך פנימי ועליה לבחון ביתר קפדנות ודקדוק האם יש בחומר מידע מהותי הנוגע לאישום, אשר ככזה עשוי לתרום להגנת הנאשם. סיכומה של נקודה זו הינו אם כן כי תרשומות פנימיות לא תיחשבנה כחומר חקירה אלא אם הן עומדות במבחנים שנקבעו בפסיקה לחומר חקירה".

5. הכרעה :

- א. בהסכמת הנאשמים הועברו לעיוני מסמכים על ידי המאשימה, שסומנו על ידי במ"ש/1- במ"ש/4.
- ב. לאחר שעיינתי במסמכים במ"ש/1- במ"ש/4 אני קובעת, שמסמכים שסומנו על ידי במ"ש/1 ובמ"ש/2 אינם תרשומות פנימיות, ואין בהם מידע מהותי הנוגע לאישום אשר עשוי לתרום להגנת הנאשמים, ולפיכך ועל פי מבחני הפסיקה אין להעבירם לנאשמים.
- מסמך המסומן במ"ש/3 שעניינו טופס פתיחת דג"ע, אינו חומר פנימי ויש להעבירו לנאשמים.
- ביחס לבמ"ש/4 שעניינו דו"ח סיכום ביקורת, מצאתי שהינו חומר פנימי. יחד עם זאת בסעיף 2 ל-במ"ש/4 קיים לטעמי מידע מהותי אשר עשוי לתרום להגנת הנאשמים. לפיכך אני מורה למאשימה לגלות את האמור בסעיף 2 לדו"ח סיכום ביקורת.
- על מנת לאפשר לצדדים לערער על החלטתי, אני מורה על עיכוב ביצוע ההחלטה למשך 7 ימים מיום קבלת ההחלטה.

מזכירות תשלח החלטה לצדדים בפקס.

ניתנה היום, כ' שבט תשע"ד, 21 ינואר 2014, בהעדר הצדדים.